

DIARI CATALA
DE
Avisos, Noticias y Anuncios
PREUS DE SUSCRIPCIO
Barcelona (paga al portador) 150 ptes. mes
España 180 ptes. mes
Unió postal 180 ptes. mes
Paquet de 50 números. 500 ptes.

La Veu de Catalunya

5cent.

Redacció y Administració
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entressol
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPREMTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Teléfon 184
Anuncia, escales, comunicats y
clams a preus convencionals. Per la
edició del vespre d'administració
mortalitat fins a les 12 de la tarda.
Per edició del matí, fins a les 12 de
la matí.

Any XXI núm. 4,236 Barcelona: Dissapte 18 de febrer de 1911 Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: Sant Simó, bisbe y mr.
Sant de demà: St. Galino, Pbr. y mr.—Quaranta hores a la Iglesia del Sant Crist de l'Agonia, als Agonizants. — Horas d'exposició: De 10
Vuit del matí a les 12 de la tarda.—Demà: A la mateixa Iglesia.—Cort de Maria: Ntra. Sra. de l'Esperanza, a la Iglesia.—Demà: Ntra. Sra. del Roser,
a St. Cugat, o a Montolío.—Missa d'auy: St. Pau, vidua, color blanc.—La de demà: Dominica de Setagésima, color morat.—Adoració no-
turna: Leya, diumenge, dia 19. Torn de la Sagrada Família.

Observatori Meteorològic de la Universitat. — Director: E. Aleobé.—17 de janer
HORAS D'OBSERVACIO: 9 matí y 3 tarda.—Baròmetre a 0° y al nivell del mar: 764.743.—Temperatura: màxima 17.1; mín: 15.0.—V. a les 12 hores: 0.0.—Alguns evaporats en mil·límetres: 7.52.—Gras d'humitat: 55.3
Alma: 107 ombres: 1.07.—Temperatura a l'ombra: 13.1; 13.7.—Pluja a les 12 hores: 0.0.—Alguns evaporats en mil·límetres: 7.52.—Gras d'humitat: 55.3
Direcció del vent: S.—Velocitat del vent: 1.02.—Estat del cel: ser.—Nivell: Classat: C. 1.—Cantitat: 1.02
Sortida del sol: 6 h.—Posta: 5.57.—Sortida de la lluna: 5.57 h.—Posta: 5.57 h.

D. Ramona Pages de Jordà

mori el dia 14 del corrent

havent rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

El seu espòs don Rafael Jordà, fills, fills polítics don Miquel Gorgor, don Gustau de Gispert, don Eduart Perxés y don Bernardí Martorell, filla po-
lítica donya Dolores Pons, nets, germans, germanes polítics, oncles, cosins y ne-
bots, al recordar als amics y coneguts tan sensible pèrdua, els preguen la
vinguin present en lurs oracions y se servixin assistir als funerals que, en
sufragi de l'anima de la finada, se celebraran el diàluns, dia 20 del corrent, a
les deu, a la parroquia major de Santa Agna, per què assistència's que
duràn sumament agrats.

Les misses després del ofici y desseguida la del pòrdi

El dol se dona per despatit No's convida particularment

L'Excm. y llim. Sr. Bisbe d'aquesta diòcesi s'ha dignat concedir 30 dies d'indulgència a tots els fidels
diocesans, per cada acte de pietat o caritat cristiana que practiquin en bé de l'anima de la finada.

Don Joseph Llach-Bonay y Casanovas

que morí el 20 de febrer de 1910 als 88 anys d'edat

havent rebut els Ausilis Espirituals y la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Son fill Joan, sa filla política donya Rosa Oller y Cabanellas, nebots (ausents) y demés parents,
agrairan als amics y coneguts l'assistència a n'alguna de dites misses.

El Excm. y llim. Sr. Nunci Apostòlic, Excm. y llim. Sr. Arquebisbe de Tarragona, Excm. y llim. Sr. Bisbe de Barce-
lona, Girona, Vich y Solsona, s'han dignat concedir 120 y 30 dies d'indulgència als seus fidels diocesans, per cada missa que olei-
xin, Sagrada Comunió que apliquin, part de Rosari que resin o qualsevol altre sufragi de pietat o caritat que exercitin per l'an-
ima del difunt.

Don J. Isidro Serra Varoy

que morí el 20 de febrer de 1910 a l'edat de 73 anys

havent rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

El seu espòs don Rita Roca, fills, fills polítics don Miquel Feu, doctor
Manuel Rodríguez Portillo, Magdalena Trias y Maria Arner, nets, germanes, germanes polítics, oncles, cosins
y demés parents, y les rahons socials Serra y C. S. en C., Moreno, Serra y C. y Bernadó y
Sobrinós, al recordar als amics y coneguts tan irreparable pèrdua els preguen el llingua present en lurs
oracions y se servixin assistir a n'alguna de les misses que en sufragi de la seva anima se celebraran el diàluns,
20 del corrent, a l'Iglesia de la Casa Provincial de Caritat, essent les d'ofertori de deu a dotze, per lo que robrán
especial favor.

Per respecte a la santetat del temple el dol se dona per despatit.

No s'invita particularment.

L'Excm. y llim. Sr. Nunci de S. S. y els Excm. y llim. Srs. Arquebisbe de Tarragona y bisbes de Barcelona, Madrid-Alcalá, Sion,
y Vich, se dignaren concedir, respectivament, 120 y 30 dies d'indulgència a tots els fidels diocesans per cada Comunió que resin,
missa que oleixin, almona que donin, Via-cruce o part de Rosari que apliquin, oració o jaculatoria aprovada per l'Església que
resin en sufragi de l'anima del finat.

El Dr. Serrallach restablert de la seva malita s'ha encoratjat novament de
la seva consulta de vies urinaries. PELAYO, 40
"VALDELAZURA" La Reina de les aigües minerals. Sens rival pe-
ra l'Estomach, Feige y Ronyons. Sabrosíssimes com
aigua de tauia. Exigeixis en farmacies y drogueries. Diposit: Rambla Santa Mónica, 13.

Les eleccions provincials a Barcelona

La seva transcendència.—Per Barcelona.—El moment decisiu
Continència esquerrana.—El bloc català

La victòria d'ara retrunyirà fatalment
si les eleccions provincials. Les masses
no son avesades encara al regim de
unions y divorcis alternats. D'aquestes
eleccions provincials d'ara, qui més ne
patirà y en patirà serà la ciutat de Bar-
celona. En ella rau la congestió ferro-
viària. Aquest interès barceloní de les
vinentes eleccions provincials no l'ha po-
gut descombrar—malgrat les seves afir-
macions—l'Esquerra, com ho demostra
l'haverem entregat l'estudi y l'interven-
ció a una Assembla Municipal del par-
tir. La primera operació a realitzar per
l'alliberament del nostre municipi ha-
via de ser la coalició proposada per la
Lliga. La més eficaç manera de pa-
sar el nostre Ajuntament a cobert del
perfil ferroviari, no consisteix en mon-
tar una guarda especial d'electors he-
terogenis al voltant de Casa la Catina,
sinó en formar l'entorn que s'otia a la
torra el moment propici d'entrar-hi. La
Esquerra, per salvar l'Ajuntament, pro-
posa embolcallar per mitjà d'un regim
excepcional d'electors. Nosaltres—fins
per concretar a evitar la malversació
econòmica del municipi—creyem més
prudent y més fàcil embolcallar el ferro-
viarisme.

Als de l'Esquerra simulen l'aspecte
d'una derrota don Lleroux pel dia
de les eleccions. Quan precisament el
problema electoral no's resol el dia de
les eleccions, sinó en el període preli-
minar. Les eleccions no's fan aquell dia,
ja que els votants son campidors—
siempre les eleccions les fan ara. La vic-
toria a n'en Lleroux, no li donarà
els milis dels seus partidaris, dels
seus electors reals o ficticis, la victòria
li ha donada, per endavant, l'Esquerra,
al negarse a formar una coalició anti-
ferroviària.

Deixem, pels de l'Esquerra, l'ingèn-
ua ansietat post-electoral per conèixer
els resultats de cada secció y de cada
col·legi; nosaltres hem fet y escrivim despa-
sats a fer tot lo possible en aquest
moment actual dels que depenen, en
gran part, l'exit o el fracàs ulteriors.

L'Esquerra y al dir Esquerra, es
clar que's referim no més al criteri
que ha predominat a l'U. F. N. R.—
troba perillós un seguit de coalicions elec-
torals. A una continuada acció conjunta

que cuestionaria cada vegada més els
components y donaria més dualitat y
més força al bloc català, preferim una
acció intermitent, un dolc alternar de
baralles y atafegaments.

No hem d'abusar,—diu l'Esquerra—
ab una cantoniana autèntica. Però, abans
del festi victoriós del desembre, imposa
l'abstinència del maig.

La superior unitat catalanista no ha
sent com nosaltres, ni la sent com les
masses d'ara y altra banda per les quals
tota coalició, prescindint del resultat ma-
terial de les eleccions, es una victòria
del Catalanisme.

Y es més de doldre aquesta indiferen-
cia actual de l'Esquerra, per coincidir
ab els entusiasmes republicans del seu
ingrés a la Conjunció Republicana-so-
cialista.

No n'hi ha prou de quel Catalanisme
tingut una unitat cultural, de que con-
tingui una esfera social integrada dels
varis estols y matjos que vuen y ac-
tuen dins Catalunya. Politicament la no-
stra influencia serà migrada y fins ne po-
rillarà l'ideal y la causa catalanista,
si, a la vegada, no formen un bloc no-
llich català.

Avuy dia totes les forces polítiques
tendixen, sense ofegar els pechs cristis, a
les grans concentracions. D'altra banda,
a major varietat componen una més lurt
unitat.

A Anglaterra, a França, dominen els
blochs. A Espanya, per alguns s'es for-
mat un inmens bloc de l'odi y de les
petites concupiscències editorials y or-
garquiques. Per aquest bloc, tot l'in-
terès de posseir y de titular en Lleroux,
ve de quel partit radical es un tasc
posat a Catalunya. D'ella reb, aquest, tota
la força. Pera nosaltres un dels aspectes
més remarcables don Lleroux es el de
ser el representant, el mandatari, a casa
nostra, d'aquell nefast bloc madrileny.

Com podrem contrariar aquestes
convergències del odi, si polítiques
per sobre les divisions naturals y aduials,
convenients, no's unim en una supre-
ma convergència d'amor?

Això es lo que demanem nosaltres,
això es lo que vol y reclama Catalunya,
això es lo que no saben o no volen vou-
re's homes qui abasseguen la direcció
de la política esquerrana.

J. Marsans Rof y Fills

Valors, Cupons, Giros, Comptes Corrents, Cambi de Monedes

(RAMBLA CANALETES, 2)

PEUGEOT

primera marca del mon

Lleugeres
sòlides y elegants

Complet assortit
en tots els models

Representants
exclusius:

F. S. ABADAL Y C. Aragó, 239 al 245

E. F. ESCOFET & C.

RONDA SANT PERE, 8

Fàbrica de mosàichs hidràulichs

Articles d'ornamentació y decoració en marbre, pedra y fusta

CATÀLECHS Y PROGETES GRATIS

Dr. Joan Ribas y Perdigué Tractament de la TUBERCULOSIS
PULMONAR. — Valencia, 233, entressol.

PELLETERIA FRANCESA

FI DE TEMPORADA GRANS REBAIXES

Ocasions en tots els articles de la casa

PORTEL DEL ANGEL, 5, entressol (prop la Plassa de Catalunya)

¡Alerta, malalts, alerta!

Se venen en aquesta ciutat y en altres poblacions de Catalunya, y també a Valen-
cia, varis aigües artificials ab noms de fonts que no son fonts, sinó mar-
ques de fàbrica, y que en les etiquetes de les seves ampolles diuen, o pretenen dir,
que procedeixen de Caldes de Malavella, y algunes fins diuen eho la protecció del
Gobierno, para sorpendre la bona fe del comprador. No confondreu ab les acredita-
des aigües minero-medecinalis naturals del VICHY CATALA de Caldes
de Malavella, declarades d'utilitat pública, y que per això estan baix la protecció del
Goveru, que sola s'expedixen del manantial embotellades y les ampolles porten els
distintius ab el nom «Sociedad Anònima Vichy Catalán». De venda per tot arreu.

Administració: Rambla de les Flors, número 18, entressol.

Grans magatzems a l'engrós y a la menuda

Primera casa d'Espanya en ALFOMBRES y ARTICLES para NOBLES

BLANCO y BOSCH

Plassa de Sant Jaume
Call, 21, y St. Honorat, 1 y 3
Teléfon 190

FI DE TEMPORADA

Segons costum d'anya anteriors, fins a últims febrer oferim a nostra distingida clientela
diferents articles para liquidar en totes les seccions, aixís com importants
rebajas de preus en tots els articles de Tapicorios, Corbates, Veluts,
Stors, Tapets, Edredons, Flassades, Gèneros blancs, de Pant, &
Liquidació de 2.000 alfombres Carpetes y 300 peces alfombra a meitat del valor

Dr. E. Perearnau dels Hospitals de Paris. Vies urinaries y sa el gin.
Plassa Urquiza, 2, 1.º De 12 a 1 y de 3 a 6, festius de 10 a 12

Doctora Andreu Rx ajudant de la Policlínica del Dr. Farga, especialista en les
malalties de la dona. Consulta de 3 a 6. Vergara, 1, primer, 2.º

ANONIMA Claudi Duran

Construccions "MONIER"

Barcelona. — Ronda Sant Pere, núm. 44, baixos

Director tècnic: Don Claudi Duran Ventosa, arquitecte

Aquestes construccions que per se durada, lleugeresa y impermeabilitat no tenen
rival, se recomanen molt especialment als senyors propietaris, arquitectes y construc-
tories, para els usos domèstics y industrials, complicant ab èxit tota dia superior en
la instal·lació dels anomenats POZOS MONIER, que han innecessariels dipòsits de ma-
teries locals en benefici de la higiene y de la economia.

Constitueix una especialitat de la casa, la construcció de salitxos transportables,
banys, aigües, serpents, etc., molt econòmics y forts.

Telèfon en el despatx, número 1855 y en els tallers, número 3393

PERLES RECONSTITUYENTS

MEMORIAM

Medicament modern d'infalibles resultats contra
la debilitat y agotament intelectual o de forces

DE D. FREIXINET

Aquest maravellos producte ocasiona l'immediat desseguit en les febles y en les en-
ferms y segur de tota sia reconstitució. La seva acció obra directa sobre l'ovari, donant la
memoria y cura immediatament la NEURASTENIA, AGOTAMENT INTELECTUAL, CANSADEU
NEMIA CEREBRAL.

SEGALÀ, Rambla Flors, 4, y a les principals d'Espanya y extranger

Demà, diumenge, a les 12

L'aviador Mr. GIBERT

Maniobrarà demant el Cim del Tibidabo.

Travies cada minut, desde la Plassa de Catalunya a l'Avinguda del Tibidabo.

Misses a les nou y a les onze, al Cim de la montanya.

Cadira de franch, Banda militar, etc.

Se recomana al públic, para sa comoditat, que's traslladi al Tibidabo abans de les
nues del matí ab el fi d'evitar les aglomeracions d'última hora.

Hipofosol

MARCA REGISTRADA

Producte granulat compost de la següent FORMULA

	Grams
Hipofosfit de cals.	0.10
Ferro.	0.05
Manganeso.	0.04
Quina.	0.02
Sosa.	0.10
Sucrí.	0.03 1/2
Catarr de Cacao.	0.20
Sucrí.	0.50

Correspon a una cullerada potat.

L'HIPOFOSOL substitueix ventajosa-
ment als Aizars de Hipofosfit, a
qual formula correspon. Esta indicat
en l'ANEMIA, CLOROSIS, INAPETEN-
CIA, RAQUITISME, TUBERCULO-
SIS, DEBILITAT NERVIOSA, etc., y
en les convalescències. Pot pendres a
la dosis de 2 a 3 cullerades al dia,
una abans de menjar, dissolt en algun
vi, segons preferència del malalt.

Prospecte que s'acompanya a cada
ampolla.

Diposit: Farmacia Sol. Cortis, 896

Al Dia

L'autonomia d'Irlanda

El Parlament anglès, per gran majoria
de vots, ha aprovat la declaració de
Mr. Asquith sobre l'autonomia d'Irlanda.
Anglesos y irlandesos, cambiant de pro-
cediment, al·lusonats per l'experiencia,
han vingut a acord, concedint els uns y
acceptant els altres.

Els irlandesos han maniobrat ara des-
tament: convinguts de que la protesta,
per si sola, no's portaria may a obtenir
la desitjada autonomia, el reconeixement
de la seva personalitat, han fet acció.
Han mirat sobre la política anglesa y
han vist dos partits disputants la su-
premacia: l'un, el conservador, enemic
d'ells per confusió d'una pila de proble-
mes, l'altre el més important y catali-
beral, que allí es reformista, ben dis-
posat al seu favor, per convicció o per
interés. Y no han dubtat. Sense confor-
tar organitzacions, sense reconèixer que-
fatures, sense abdicar de cap principi,
s'han aliat ab el partit liberal. Y ha
arribat l'hora d'una batalla definitiva en-
tre liberals y conservadors, y els irlan-
desos han exigit, als primers, el cum-
pliment del tracte que devia presidir la
aliança. El Parlament britànic l'ha
aprovat. Irlanda tindrà'l seu Parlament
para l's afers especials de la terra, tan-
tal reconeixement de la seva nacionali-
tat, sense que perilli per res, si no tot
lo contrari, l'unitat del imperi britànic.

Que vagin dient els diaris liberals,
y republicans de Madrid y els grans ho-
mes que's venen a descobrir—homes
de mentalitat estantissa, que ja havia
passat de moda a mitg sigle XIX—que
avuy el mon camina a les grans unitats:
Finlandia, Transvaal, Australia, Alsàcia-
Lorena, Irlanda... y, si volen y s'hi em-
penyen, Cuba y tot. Que vagin pensant,
que, aixís com hem quedat a la cua en
tot, també hi quedarem en aquest gran
progrés de la vida dels pobles: el reco-
necement de la llei de la seva natu-
ralesa.

El mal pera Catalunya es tenir de

vehuna a França: si hi ingessim a An-
glaterra o a Alemanya, la nostra sort
canviaria completament. Però, com que
aquí no se sab fer més que imitar la
França, ella vehuna republicana, y Fran-
ça va més atarrassada cada dia en el mo-
viment mundial, Espanya y Catalunya
que d'Espanya forma part, no son les
victimes.

..

Els irlandesos, en aquests darrers
temps, han donat grans proves de pa-
triotisme: el resultat les avalora. Any
enters la llengua, a tres de mà l'auten-
omia, però's radicals l'anyaren!
ho volien tot o res, y sense res se que-
daren. Desde allavors s'ha operat un mo-
viment que ha tingut els seus destruc-
tius, els aficionats a la protesta, a no
fer res; mes amants de generositats que
de treballar. Però hi ha hagut un moment
de fe en el poble, de fe en els direc-
tors, de confiança mutua, y l'enganyat
a la intervenció de la política general
britànica, aliantse a un partit de govern,
han vist realitzats els seus ideals, reco-
necut el seu dret. Ara no seran tontos
els irlandesos de rebutjar lo que se'ls
concedeix. Això un poble ho pot fer
una vegada per ineducació; dues, no. Per-
què'l poble mar en el ridícul, en les ex-
tremitats de la impotència o en el tra-
raball de la revolució.

Jo crech—l'assumpció porta a par-
lar-me—que, si aixís com l'U. F. N. R.,
ha ingressat en la coalició republicana-
socialista, posant en primer terme la for-
ma de govern, hagués pactat públic-
ment, serenament, tal com s'han de fer
aquestes coses, ab el partit liberal, ex-
gint reformes democràtiques tan radicals
com li fossin necessaries, però al mateix
temps exigint, para la seva col·laboració
reformes autonòmiques, el reconecement
de la personalitat de Catalunya, per medi
de la creació d'un organisme adequat,
la seva acció, impopular de moment per
la ineducació del nostre poble y per
l'ataisme protestant, hauria sigut al-
tament patriòtica y hauria donat fruits
valuosíssims pera Catalunya, finalitats les
dies: la democràcia y la catalanista, que
deuen ésser més que una qüestió de nom,
les que ha d'assolir la U. F. N. R. Fi-
gurativos quita trasvals en la política es-

He curado

con la Emulsión Scott a mi hijo que estaba enfermo hacía años. José María de 8 años de edad tuvo una pulmonía cuando tenía 2 y desde entonces le quedó el pulmón izquierdo muy delicado. Estaba pálido, delgado, delicado, costándole grandes esfuerzos lograr que comiera, y para colmo de males tenía una propensión a hemorragias nasales que todavía le debilitaban más. Ahora está fuerte y ágil, juega al aire libre sin cansarse y las hemorragias han cesado. Creo que todo ello es debido a la Emulsión Scott.

Testimonio de D. CARLOS TORRES Izquierdo, Madrid (Circulo), 15 febrero 1910.

No hay más que leer las cartas de los padres de un niño que se publica en esta revista para convencerse de que la Emulsión Scott es el único remedio que puede curar a un niño enfermo de pulmonía, lo cual es debido a la intensa energía de los ingredientes que hace imposible todo fraude.

Prof. de la

Emulsión Scott

Se adquiere el convencimiento de que es en absoluto diferente a todas aquellas otras emulsiones que a veces se ofrecen en el mercado. El único remedio que puede curar a un niño enfermo de pulmonía, lo cual es debido a la intensa energía de los ingredientes que hace imposible todo fraude.

Una muestra gratis le será enviada por D. Carlos Torres Izquierdo, Madrid (Circulo), 15 febrero 1910.

De 75 cts. en sellos para el transporte.

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

Emulsión Scott

d'interrumpir aquesta feina sagrada i temeròs del ennuig del dia, els atenciosos passaven per sa vora sense salut i sense remor.

29 junio 905.—Madrid.

Bres. D. Eugenio D'Ors y D. M. Pedrosa.

Señores de todo mi respeto y estima: Aunque he cerrado ya, y me hallo en las vísperas de marchar y me apremian los minutos para despachar en casa libros prestados, oír a V. con el mayor gusto en esta chozita donde para, Magdalena, 36, bajo, de aquí al día 2 de julio, a la hora que más les convenga entre 10 y 4 días, siempre que se resignen a que les reciba sin vestir.

Yo no voy al Ateneo y no he recibido su at. (sin fecha) hasta hoy.

De V. des. affmo. des. seg. serv. g. d. s. m.

Joan Costa

Como no recibo aquí, deberé decir a quien abra la puerta que están citados por mí.

Anareu, donchs, a viatjar, no sense emoció. Tres eren els encarregats de dur la veu dels amics; además d'en Manuel Pedrosa (el més entrat en anys de la colla, donat per aquells dies al Dret Romà, y que més tard Bertrán transformava en un mistic), venia l'Angel Vague, amic dels delictes y home de gust, que fins no fa gaire ha ensenyat la literatura espanyola al Liceu de Toulouse y que ara pensa que deu secretar les Belles Arts a l'Ateneu de Madrid. Era—prou me'n recordo!—una xafegosa tarda castellana y l'hora de esta havia deixat deserts els carrers.

El de la Magdalena se trobà situat en mig d'un haza vell, pobre, de caràcter. Sense dificultat ens fou oberta la porta de la chozita; una horrible dispendia, instal·lada en un entressol. L'avant-cambra, tenebrosa; els corredors, dubiosos; a les tres de la tarda, encara tot restava en desordre; per les portes obertes se deixaven veure les llums dels carrers. La sala íntima, un grup de despatxos, una cambra, una cuina, una banyera que rentava les plats. Foran introduïts en una sala que les persianes tancades feyen obscura, y ens assegurem a un sofà sota un gran quadre format per una amesa-revelada de cromos. Uns minuts més tard la porta d'entrada devien porta a l'enquadrament d'una pintura de Joan Miró.

Es evident que la situació actual y futura de Barcelona per un espai de temps de més o menys duració, obliga a considerar les vistes y successives decisions que d'entre d'elles s'efectuen, desde un punt de vista superior als interessos de partit, sempre petits davant de l'acció incommensurable que imperiosament reclama la salvació moral y política material de nostra pèrfida ciutat.

En efecte: els qui no's resignen a ésser víctimes de la revolució, deneguen estar preparats a la defensa, davant la força numèrica d'una majoria radical al Ajuntament y davant del fet de que la representació total a les Corts per aquesta ciutat es republicana.

Què és el que ens empeny a representar, fassí temps estan coaligats, havent seguit el seu constant desig, manifestar en repetides ocasions, el poder arribar a una intel·ligència electoral ab la Societat que té en vos tan digna representació.

Però més: no devem amagar l'opinió nostra de que és d'urgent necessitat la intel·ligència projectada, y que ella condueix—mentres estiguin en peu les actuals circumstàncies—com a modi de més indicatiu no sol per impedir el daltabaix econòmic del Municipi, sinó també per deturar l'obra negativa y sectaria determinadora d'un segon d'atrocitat que ens obliga a pensar y sentir de la veritable majoria dels ciutadans barcelonins.

Detestables són els projectes municipals a què's refereix la vostra comunicació, però pitjors resulten aquells altres que al saldarlos devem sacrificar quelcom pitjor que l'interès material.

Creiem, donchs, que s'imposa una conjunció de forces presidint de l'interès de partit; y creiem més: que la intel·ligència electoral devien ésser què's comú ha de fer prescindint de pactes y apreciacions petites que, encara que no's vulgui, podrien ésser un desdort a què's realitza la conjunció de les forces que tenen un factor comú, qual conjunció estem disposats a realitzar cost el que costi, perquè tenim, en la nostra opinió, tant les lluites internes que desorientaven al cos electoral, la quasi totalitat dels qui no votaven, votarien ara la única candidatura què's hi oferim; y aquells altres que com a protesta (may justificada) en anteriors eleccions votaren contra les seves conviccions, ens oferiran també tot els qui sortin a la defensa de Barcelona.

Ens plau, donchs, satisfactoriament, començar, en la representació ab que varem consensuar, que acceptem la intel·ligència electoral proposada, tenim el ferm convenciment de que contra temps ha de portar la consecució de candidatura y consecució treball electoral; ja que'm acoblar a tots, en les vinentes eleccions, l'amor a nostra ciutat.

Deu vos dongui molts anys de vida! Barcelona 17 de febrer de 1911.

Per delegació del què regional tradicionalista y com a president de la Junta Provincial, Lluís Ferrer.

El president del Comitè de Defensa Social, Lluís de Dalmau.

El president del Centre Monàrquic Conservador, G. de Boladeres.

El president del Circul Integratista de Sant Jordi, Joan Gaudí.

En Costa, generós, escoltava. De primer se veia una gran sorpresa en els seus ulls. Després una mena de llum brilladora. Més tard, com una mena de llum, a l'últim, però, una gran serietat y una admirable melancòlica serietat. Jo vaig callar a l'últim, espantat de sobte, y vergonyós d'haver parlat tant y llavors, després de curt silenci, en Costa, molt dolçament, molt calmosament, m'explicava la seva teoria política, aquelles alades paraules. (Vaig escriure a casa, a cop callat, Avuy puch quasi textualment reproduïdes).

«Me está hablando usted de cosas muy hermosas. Yo aún no había oído de labios de jóvenes españoles este lenguaje. ¿Qué gente son ustedes los catalanes que gente! Dichosos ustedes que han sabido conservar la ilusión y forjar visiones nuevas! Según ellos pueden trabajar; por ellos pueden trabajar. Yo creo que ese esfuerzo ha de ser vano; que está perdido lo de ustedes, como está perdido lo nuestro; que la intervención extranjera, a la trampa, se lo llevará todo. Pero ustedes tienen, afortunadamente, una fe y esta fe les impone deberes nuevos. Si usted tiene razón, cuando me habla de esas intervenciones necesarias, de esa obra social que debe cumplirse, de la misión de la juventud; pero tiene razón refiriéndose a lo suyo, a lo catalán; para los de aquí que, teniendo en realidad ilusión, no tienen deber, la única intervención ha de ser la conquista del pueblo, si no lo tienen aún asegurado; y su conservación si ya lo tienen. Y para ellos la famosa misión de la juventud no ha de cifrarse en nada más que en ser buenos hijos y buenos padres. Lo demás es Retórica. Los jóvenes catalanes tienen por lo visto la ventura de que de la Retórica han hecho una Moral. Esto es una cosa inútil; pero también una cosa grande y consoladora, que da sentido a la vida, y que debemos envidiarles a ustedes.»

Encara va dirnos uns profetes aquell pobre dolorós. Però nosaltres érem calguis en una mena de torpesa. La tar-

da era asfixianta. Bafia un sol brutal sobre'l mar que donava al carrer, y malgrat les persianes closes, la can-bra devien for. El tuf de les cambres sense fer produïa nausca. De la cima pròxima arribaven fum; oles espesses ab sentors horribles de fregits d'oli gro-gro. La cuina cantava estentòriament una agre jota. Els dispensers, en can-bra, s'havien acostat a la porta y es-collaven al gran home parlar. A tota hora, vingué una mena de cobrament de cor, que fórem al carrer, la can-bra, lluny d'aquella atmosfera de gran-deza y d'abandó, no respiràrem ab de-lícia. Mes les paraules solenns que acabàvem de sentir ens feyen silenci-ssos.

Així era'l primer de juliol de 1905.

XENIUS

Saben els meus lectors que tinc costum de respectar religiosament les errades que en les gloses hagin sortit; y he explicat, adoncs, alguna volta, sobre la vanitat de les rectificacions en aquesta materia, tota una teoria. Però lo que resultava en la última glosa de Koblitz d'una línia, no era ja un canvi de sen-tit, sinó un canvi de matic. Cosa in-fundament més greu.

«Així sabem somriure; sense per-judici de que les santes impacientes ens punxin quan ocorre algun aconteciment digne del pur entusiasme, quan, per exemple, etc.»

Afegeix avuy: Si «Sequências» es di-gue del pur entusiasme de tot-hom, a-ningú se'l guanya tant com d'home a-mador de coses d'ideologia. Hi ha en aquest llibre rica materia de meditada filo-sofia. Nostre gran poeta hi afirma vigo-rosament una mena de spinozisme.—Un spinozisme «seu».—Anuncio desde ara que sobre els filòsofs y el catalanisme del Comte l'Arnau.—X.

Campanya electoral

La Coalició de les Dretes a la Lliga Regionalista

Hemusat la carta que ha rebut el senyor Abadal, contestant a la invitació que feu la Lliga Regionalista a la coalició de les dretes.

Honorable Senyor:

Es evident que la situació actual y futura de Barcelona per un espai de temps de més o menys duració, obliga a considerar les vistes y successives decisions que d'entre d'elles s'efectuen, desde un punt de vista superior als interessos de partit, sempre petits davant de l'acció incommensurable que imperiosament reclama la salvació moral y política material de nostra pèrfida ciutat.

En efecte: els qui no's resignen a ésser víctimes de la revolució, deneguen estar preparats a la defensa, davant la força numèrica d'una majoria radical al Ajuntament y davant del fet de que la representació total a les Corts per aquesta ciutat es republicana.

Què és el que ens empeny a representar, fassí temps estan coaligats, havent seguit el seu constant desig, manifestar en repetides ocasions, el poder arribar a una intel·ligència electoral ab la Societat que té en vos tan digna representació.

Però més: no devem amagar l'opinió nostra de que és d'urgent necessitat la intel·ligència projectada, y que ella condueix—mentres estiguin en peu les actuals circumstàncies—com a modi de més indicatiu no sol per impedir el daltabaix econòmic del Municipi, sinó també per deturar l'obra negativa y sectaria determinadora d'un segon d'atrocitat que ens obliga a pensar y sentir de la veritable majoria dels ciutadans barcelonins.

Detestables són els projectes municipals a què's refereix la vostra comunicació, però pitjors resulten aquells altres que al saldarlos devem sacrificar quelcom pitjor que l'interès material.

Creiem, donchs, que s'imposa una conjunció de forces presidint de l'interès de partit; y creiem més: que la intel·ligència electoral devien ésser què's comú ha de fer prescindint de pactes y apreciacions petites que, encara que no's vulgui, podrien ésser un desdort a què's realitza la conjunció de les forces que tenen un factor comú, qual conjunció estem disposats a realitzar cost el que costi, perquè tenim, en la nostra opinió, tant les lluites internes que desorientaven al cos electoral, la quasi totalitat dels qui no votaven, votarien ara la única candidatura què's hi oferim; y aquells altres que com a protesta (may justificada) en anteriors eleccions votaren contra les seves conviccions, ens oferiran també tot els qui sortin a la defensa de Barcelona.

Ens plau, donchs, satisfactoriament, començar, en la representació ab que varem consensuar, que acceptem la intel·ligència electoral proposada, tenim el ferm convenciment de que contra temps ha de portar la consecució de candidatura y consecució treball electoral; ja que'm acoblar a tots, en les vinentes eleccions, l'amor a nostra ciutat.

Deu vos dongui molts anys de vida! Barcelona 17 de febrer de 1911.

Per delegació del què regional tradicionalista y com a president de la Junta Provincial, Lluís Ferrer.

El president del Comitè de Defensa Social, Lluís de Dalmau.

El president del Centre Monàrquic Conservador, G. de Boladeres.

El president del Circul Integratista de Sant Jordi, Joan Gaudí.

A confessió de part...

El Diluvius creu que la Lliga Regionalista, la coalició de les dretes, no deu prendre part en les eleccions del districte III provincial. Barcelona, 17 de febrer de 1911.

«El Diluvius creu que la Lliga Regionalista, la coalició de les dretes, no deu prendre part en les eleccions del districte III provincial. Barcelona, 17 de febrer de 1911.

«El Diluvius creu que la Lliga Regionalista, la coalició de les dretes, no deu prendre part en les eleccions del districte III provincial. Barcelona, 17 de febrer de 1911.

«El Diluvius creu que la Lliga Regionalista, la coalició de les dretes, no deu prendre part en les eleccions del districte III provincial. Barcelona, 17 de febrer de 1911.

«El Diluvius creu que la Lliga Regionalista, la coalició de les dretes, no deu prendre part en les eleccions del districte III provincial. Barcelona, 17 de febrer de 1911.

«El Diluvius creu que la Lliga Regionalista, la coalició de les dretes, no deu prendre part en les eleccions del districte III provincial. Barcelona, 17 de febrer de 1911.

«El Diluvius creu que la Lliga Regionalista, la coalició de les dretes, no deu prendre part en les eleccions del districte III provincial. Barcelona, 17 de febrer de 1911.

«El Diluvius creu que la Lliga Regionalista, la coalició de les dretes, no deu prendre part en les eleccions del districte III provincial. Barcelona, 17 de febrer de 1911.

«El Diluvius creu que la Lliga Regionalista, la coalició de les dretes, no deu prendre part en les eleccions del districte III provincial. Barcelona, 17 de febrer de 1911.

«El Diluvius creu que la Lliga Regionalista, la coalició de les dretes, no deu prendre part en les eleccions del districte III provincial. Barcelona, 17 de febrer de 1911.

«El Diluvius creu que la Lliga Regionalista, la coalició de les dretes, no deu prendre part en les eleccions del districte III provincial. Barcelona, 17 de febrer de 1911.

«El Diluvius creu que la Lliga Regionalista, la coalició de les dretes, no deu prendre part en les eleccions del districte III provincial. Barcelona, 17 de febrer de 1911.

descurdint de visitar les oficines electo- rals y que s'hi afanyava: la importància de la lluita farà què's darrers dies les oficines siguin plenes de gom a gom y la feina s'hagi de fer malament y depressa: ara, ab calma y temps, pot ferse bé.

Ara es l'hora d'anar personalment a les oficines electorals y d'enviarhi llistes de electors.

Junta del Cens

Ahí, a la tarda, va reunir-se al Palau de Justicia la Junta Provincial del Cens, assistinthi el president de l'Audien- cia, el vice-president de la Junta, senyor Bona, el senyor Verdader, y Calles, per la Econòmica d'Artes de País; el senyor Costa, per l'Institut de Reformes Socials; don Joaquim Durán, per l'Academia de Medicina; senyor baró de Purroy, per l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre; don Joan Permanyer, en representació del Colegi d'Advocats; don Antoni Paz, pel Colegi de Notaris; don Domènec Estapé, de la Royal Academia de Ciencias Naturales; don Antoni J. Bastinos, pel Liceu d'Isabel II; don Ricart Fuster, de la Junta d'Estadística; don Antoni Borrell, de l'Academia de Legislació y don Joseph Parés, secretari de la Diputació Provincial.

La reunió va acordar facultar a la Junta Municipal del Cens per alogar els locals que cregui convenient per a instal·lar els col·legis electorals en les eleccions vinentes.

També va pendres l'acort de rectificar la divisió de seccions electorals ja que l'antiga divisió judicial, a causa de la extensió presa per nostra ciutat, era deficient per al funcionament actual.

Varies

«El Liberal» diu que l'U. F. N. R. al districte II, presentarà la candidatura de don Francisco Layret, y al III als senyors Calvet (E) y Moré.

«El Noticiario» diu que la coalició de dretes (tradicionalistes, integristes y conservadors) presentarà pel districte III al senyor Argemí, tradicionalista, vice-president de la Diputació.

«Els lerrouxistes han acordat anar per les majories en els dos districtes de Barcelona y han nomenat una comissió electoral permanent, composta de Lerroux, Iglesias (E), Mir y Miró, Colomina, Costa, Jové, Servent, Cabra, de Vilafraña, y Puig, de Sant Felip.

«La Tribuna» anuncia que s'unirà a la Lliga Regionalista, als integristes y als tradicionalistes per a constituir la coalició anti-lerrouxista en la vinenta lluita electoral.

Polítiques

Escàndol y alarma

Hi ha una gran excitació entre les famílies dels grans portants al districte VIII per les coses estranyes y sospitoses que varen ocórrer en el sortej. Es ténen d'alcalde d'aquell districte en Lladó y Valles.

Se parla de canvis de números y llistes censals, de números repetits y d'altres coses encara.

Quedem deu havorhi de cert en tot lo què's diu quan essent 437 els nùms sortibles, varen sortir del «doble» els números 476 y 442, que s'havien adjudicat a dos subjectes anomenats Bernat Sanjaon y Maristany y Joan Castells y Serra.

Així portarà una perturbació tremenda ben difícil de resoldre ab justicia: els uns no voldrien què's repetís el sortej y els altres no's voldrien conformar ab un sortej fet ab tals condicions.

«A veure qui ho desmentirà?» Vintatres de la dominació lerrouxista.

Informació

«Aray deu haver marxat a Suïça el tinent d'alcalde lerrouxista y president de la comissió d'Higienda del Ajuntament de Barcelona, senyor Mir y Miró.

«Don Marián Bordes, ex-diputat, donarà dimissió, diumenge, a les sis de la tarda, una conferència al Circul Tradicionalista. El tema de la conferència serà el segon: «La conferència de don Galad Alomar es contraria a la llibertat de Catalunya».

«Demà, diumenge, a les tres de la tarda, el Consell de la U. F. N. R. se reunirà a casa de don Joseph Vallés y Ribot.

«A veure qui ho desmentirà?» Vintatres de la dominació lerrouxista.

«Aray deu haver marxat a Suïça el tinent d'alcalde lerrouxista y president de la comissió d'Higienda del Ajuntament de Barcelona, senyor Mir y Miró.

«Don Marián Bordes, ex-diputat, donarà dimissió, diumenge, a les sis de la tarda, una conferència al Circul Tradicionalista. El tema de la conferència serà el segon: «La conferència de don Galad Alomar es contraria a la llibertat de Catalunya».

«Demà, diumenge, a les tres de la tarda, el Consell de la U. F. N. R. se reunirà a casa de don Joseph Vallés y Ribot.

«A veure qui ho desmentirà?» Vintatres de la dominació lerrouxista.

«Aray deu haver marxat a Suïça el tinent d'alcalde lerrouxista y president de la comissió d'Higienda del Ajuntament de Barcelona, senyor Mir y Miró.

«Don Marián Bordes, ex-diputat, donarà dimissió, diumenge, a les sis de la tarda, una conferència al Circul Tradicionalista. El tema de la conferència serà el segon: «La conferència de don Galad Alomar es contraria a la llibertat de Catalunya».

«Demà, diumenge, a les tres de la tarda, el Consell de la U. F. N. R. se reunirà a casa de don Joseph Vallés y Ribot.

«A veure qui ho desmentirà?» Vintatres de la dominació lerrouxista.

«Aray deu haver marxat a Suïça el tinent d'alcalde lerrouxista y president de la comissió d'Higienda del Ajuntament de Barcelona, senyor Mir y Miró.

«Don Marián Bordes, ex-diputat, donarà dimissió, diumenge, a les sis de la tarda, una conferència al Circul Tradicionalista. El tema de la conferència serà el segon: «La conferència de don Galad Alomar es contraria a la llibertat de Catalunya».

«Demà, diumenge, a les tres de la tarda, el Consell de la U. F. N. R. se reunirà a casa de don Joseph Vallés y Ribot.

«A veure qui ho desmentirà?» Vintatres de la dominació lerrouxista.

«Aray deu haver marxat a Suïça el tinent d'alcalde lerrouxista y president de la comissió d'Higienda del Ajuntament de Barcelona, senyor Mir y Miró.

«Don Marián Bordes, ex-diputat, donarà dimissió, diumenge, a les sis de la tarda, una conferència al Circul Tradicionalista. El tema de la conferència serà el segon: «La conferència de don Galad Alomar es contraria a la llibertat de Catalunya».

«Demà, diumenge, a les tres de la tarda, el Consell de la U. F. N. R. se reunirà a casa de don Joseph Vallés y Ribot.

«A veure qui ho desmentirà?» Vintatres de la dominació lerrouxista.

«Aray deu haver marxat a Suïça el tinent d'alcalde lerrouxista y president de la comissió d'Higienda del Ajuntament de Barcelona, senyor Mir y Miró.

